

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 137. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975277483712/facsimile.pdf> (tilgået 17. september 2021)

Anvendt udgave: Helten

Bedemanden synede Liget, skrev op i sin Bog, rømmede sig og trak Hagen til rette i det høje Halsbind. Tjeneren satte sig på Stolen, den hårde, røde Træstol, Eberhard havde siddet på de syvogtyve Udlændighedens År, og så sig svagt fløjtende om i Stuen. Bedemanden gjorde sig færdig og vendte sig mod Conradsen:

„Så er der vel ikke mer?“ sagde han og stak Blyanten ned i Tegnebogen. „I Aften kommer der en Ligkone og klæder Liget.“ sagde han og pegede med Spidsen af en blyfarvet Negl på den Døde. „Begravelsen vil finde Sted førstkommande Onsdag fra Assistensen.“

„Ja men bi lidt. Kammerherren pålagde os jo at melde Dødsfaldet til Skiftekommissariatet, om her ikke skulde findes nogen Bestemmelse efter den Døde, noget -- Testamente, om jeg så må sige“, citerede Tjeneren med runde Armbevægelser og opspilede Øjne, „Jochumsen, det haver vi forglem! Hvad om vi påtog os Eftersynet selv? Tror De, vi kunde overkomme det?“

Bedemanden fniste diskret bag den venstre Hanskes sorte, klamme Fingre.

„Nu; „Søger, så skulle I finde!“ siger et ældre Sprichwort som vel må anses for tilforladeligt. Ergo: i Gang, Jochumsen! For De, Hr. Arving, skulde vel intet vide?“ han fæstede sine runde, fremstående Øjne på mig.

Jeg rystede på Hovedet og krøb endnu længere ned i min Krog.

„Ih nej, men tror jeg ikke, her ligger en Studenterhue!“ udbrod Bedemanden pludselig og holdt min i Vejret, der krøllet og fårevåd og glemt var faldet ned bag Liget, „hvem er Student her, om jeg må spørge?“

„Ih det er jo den unge Herre, Hr. Arvingen,“ pegede Tjeneren.

„Er -- er De Student!“ udbrod Bedemanden og stirrede. Jeg svarede ikke og lukkede kun Øjnene. Kunde nogen andre sig mere end jeg over, at den hvide Hue var min?

Men pludselig hørte jeg et Udbrud og så forskrækket op. Jeg så lige i Skumringen derhenne, hvor Tællelyset brændte svagt, Conradsen og Jochumsen ligge